

सुन्दरकाण्डं

२६५

कपे त्वामभिनन्दामि चिरं जीव सुखी भव ।
सानुजः कुशली भर्ता येन मेऽद्य निवेदितः ॥ २० ॥
बलेन यशसा चैव वर्धस्व प्रज्ञया तथा ।
विक्रान्तस्त्वं समर्थस्त्वं प्राज्ञस्त्वं प्रवर्गर्षभ ॥ २१ ॥
येनायं रक्तसावासस्त्वयैकेन प्रधर्षितः ।
शतयोजनविस्तीर्णः सागरश्च महोदधिः ॥ २२ ॥
विक्रमैः ह्लाघनीयिन क्रमता गोप्यदीकृतः ।
न हि त्वां प्राकृतं मन्ये वानरं वानरर्षभ ॥ २३ ॥
यस्य ते नैव संत्रासो रावणान्न च संभ्रमः ।
अर्हसे च कपिश्रेष्ठ मया समभिभाषणं ॥ २४ ॥
यस्मात् संप्रेषितस्तेन रामेण विदितात्मना ।
प्रेषयिष्यति मेधावी रामो न क्षपरीक्षितं ॥ २५ ॥
पराक्रममविज्ञाय मत्समीपं विशेषतः ।
दिध्या च कुशली रामो धर्मात्मा धर्मवत्सलः ॥ २६ ॥
तत्क्ष्मणश्च महोदधेः सुमित्रानन्दिवर्धनः ।
कश्चिन्न व्यथते रामः कश्चिन्न परितप्यते ॥ २७ ॥
उत्तराणि च कार्याणि कुरुते पुरुषोत्तमः ।
कश्चिद्दीनो न संभ्रान्तः कार्येषु परिमुक्ष्यते ॥ २८ ॥
कश्चित् पुरुषकार्याणि कुरुते पार्थिवात्मजः ।
विविधं त्रिविधोपायमुपायं कश्चिदास्थितः ॥ २९ ॥